

Yeşaya, kırk dokuzuncu bölüm

- I. Yahuda'yla ilgili peygamberlikler (1-12)
- II. Uluslarla ilgili peygamberlikler (13-27)
- III. Efraim ve Yahuda'yla ilgili uyarıcı önbildiriler (28-35)
- IV. Tarihsel parantez: Sanherib'in saldırıları ve Hizkiya'nın hastalığı (36-39)
- V. Tanrı'nın yüceliği ve görkemi (40-48)
- VI. **Rabbin acı çeken Uşağı (49-57)**
  - A. **Tanrı'yı bekleyenler utandırılmayacaktır (49).**
    1. **Mesih, hem İsraililer'i hem de ulusları tutsaklıktan özgür kılacaktır (49:1-8).**
    2. **Mesih İsa her tür esirlikten tam bir özgürlüğe kavuşturacaktır (49:9-13).**
    3. **İsrail'in çocukları ülkeyi dolduracaklar (49:14-21).**
    4. **Uluslar, İsrail'in çocuklarını yeniden ülkelerine getirecekler (49:22-23).**
    5. **Güçlünün elinden çapul malı kurtulacaktır (49:24-26)**

49:1-9 ayetlerinin oluşturduğu parça 42:1-7'e çok benzer.

49:1 Ey adalar: Tanrı, önceki bölümlerde Yakup evine (43:1; 44:1; 46:3; 48:1,12), bu bölümde ise uluslara (adalara, 41:1; 42:1,4,7; 49:22; Tekvin 10:5; Efesliler 2:11,12) seslendi. Yahve'nin Uşağı'na ilişkin haberi dinlemeleri için bütün ulusları çağırdı, çünkü Tanrı bütün uluslara Uşağı aracılığıyla sonsuz yaşam sunar (65:1; Tekvin 22:18; Ester 8:17; Yeremya 51:9; Hezekiel 47:21-23; Zekarya 8:23).

Yeşaya, Tanrı Uşağı'nın hem yüceliğini (9:6,7; 42:1-8; 49:1-6) hem de aşağılanmış oluşunu (49:7; 53:2-12) açıkladı.

1. Tanrı Mesih'in aracılığıyla, Mesih de Tanrı aracılığıyla yüceltilir (49:3,5; Yuhanna 17:4).
2. Tanrı Mesih'in gücü olacaktır (49:5; Matta 26:53).
3. Mesih İsrail'i yeniden eski yerine dikecektir (49:6).
4. Mesih her ulusa sonsuz yaşam müjdesini yayacaktır (49:6).
5. Krallar O'nu görüp ayağa kalkacaktır (49:7).
6. Üst düzey yöneticiler, O'na tapınacaktır (49:7).
7. Mesih ıssız ülkeyi pekiştirecek, miras olarak paylaşacaktır (49:8).
8. Tutukluları özgür kılacaktır (49:9).

Ne var ki, aynı zamanda

1. İnsanlar Mesih'i hor görecektir.
2. Halk O'ndan nefret edecektir.
3. Hükümdarların kölesi olacaktır (49:7).

Mesih'in aşağılanmaya gönüllü olarak katlanmıştı (Filipililer 2:7,8). Dünyadayken karşılaşacağı alçaltıcı davranışları önceden biliyordu. «Tanrı özdeşliğinde olmakla birlikte»

1. Adam olarak doğdu.
2. Yoksul bir ailenin çocuğu olmaya razıydı.
3. Doğum yeri olarak bir ahır kabul etti.
4. Annesiyle Yusuf'un yetkisine boyun eğdi.
5. Dünyanın Yaratıcısı bir marangoz olarak çalıştı.
6. Büyüdüğü kentin halkı tarafından kovulmaya katlandı.
7. Taşlanmakla tehdit edildi.
8. Cinli biri olmakla suçlandı.
9. Başını koyacak yeri yoktu.
10. Öğretisi çoğu vatandaşları tarafından reddedildi.
11. Öğrencilerinden biri O'nu Romalı yetkililerinin eline teslim etti.
12. Suçlu gibi bağlandı, dövüldü. O'nunla alay edildi, üzerine tükürüldü.
13. Çarmıha gerildi.
14. Gömüldü.

Mesih alçatılmayı kabullendiği için Tanrı O'nun adını yüceltti (Filipililer 2:9-12). Yüceltilmesinin en önemli noktaları şunlardır:

1. Yerin en derin bölgelerine indi, yücelere çıktığında tutsakları ardından çaktı (Efesliler 4:8-10).
2. Mezardan dirilerek ölüm bağıını çözdü (İbraniler 2:14,15).
3. Kendisine iman etmiş olanları kırk gün boyunca yüreklendirdi (Haberciler'in İşleri 1:3).
4. Cennete yükseldi (Haberciler'in İşleri 1:9).
5. Tanrı Baba'nın sağında oturuyor (Markos 16:19; Luka 22:69; Haberciler'in İşleri 7:55,56; Romalılar 8:34; Koloseliler 3:1; İbraniler 10:12; 12:2; 1. Petrus 3:22).

6. Melekler, ihtiyarlar ve cennetin tüm halkı O'nu yüceltir (Vahiy 5:9-12).

ana rahmindeyken Rab beni çağırdı: Yeşaya anne rahminden Tanrı hizmetine çağrıldığını söyleyemedi, çünkü o yetişkinken görevlendirilmişti (6:8). Ne var ki, Tanrı'nın kimi peygamberleri daha onlar ana rahmindeyken belirli görevlere atadığı kaydedilir; örneğin, Yeremya (Yeremya 1:5) ve Pavlus (Galatyalılar 1:15-16). Bu ayette sözü edilen İsa Mesih daha annesinin karnındayken (Luka 1:31-33) «halkını günahlarından kurtaran» olarak tanıtıldı (Matta 1:21). Üstelik Tanrı'nın dünyanın kuruluşundan önce «tasarlamalarının rahminden» Mesih'i görevlendirdiği söylenebilir.

annemin karnındayken adımı andı: (Matta 1:21)

49:2 ağızımı keskin kılıç gibi etti: Tanrı Sözü olarak İsa Mesih'in iki yönlü bir görevi vardı: Kendisini kabul edenleri günahlarından kurtarmak, etmeyenleri de yargılamak (11:4; 51:16; Yuhanna 12:48; İbraniler 4:12; Vahiy 1:16; 2:12,16; 19:15,21).

İsa Mesih amaçsızca konuşmadı. O'nun örneğini izleyerek Mesih inanlıları da tanrısal gerçekleri aydınlatan sözler konuşmalıdır. Söyleşiler, zaman tüketmek için değil, insanları kutsal ilkeleri benimsemeye ikna etmek için olmalıdır. Mesih'in elçileri dinleyicilerinin kulaklarını okşayacak biçimde vaaz etmediler (2. Timoteos 4:3). Yayıdıkları müjde örtülü değildi (2. Korintliler 4:3).

elinin gölgesinde beni gizledi: Tanrı'nın İsa Mesih'i eliyle gizlemesi, O'nun İsa'yı koruması anlamına gelebilir. Bu söz ikinci bir bakış açısıyla şöyle de yorumlanabilir: Yahudilikten ya da diğer uluslardan gelen herkes ayırım yapılmaksızın İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın ailesine üye olabilir. Bu, Eski Antlaşma'da Yasa'nın törenleri ve simgelerinde yüzyıllarca gölgede kalmış bir gerçektir (Romalılar 16:25-26; Efesliler 3:[1-]5,6).

gölge: (51:16; İbraniler 8:5; 10:1)

cilalı: Okun cilalı olması, havayla sürtünmesini en aza indirgeyip hedefi hızla vurmasını sağlar, hareket eden bir hedefin vurulması için gereken zamanı kısaltır. Görevini savsaklayan bir okçu okları cilalamaz. Okçuluğa önem veren, okları atmak istediğinde cilalamaz. Böyle yaparsa nişan aldığı hedefi vurma olanağını kaçıır. Önceden okların pürüzlü yerlerini düzeltir, cilalar, onları kılıftan alınca hemen atılmaya hazır durumda bulundurur. Tanrı, yaşamlarını Kendisine teslim edenleri yüceliği ve O'nun amaçlarını tamamlamak için kullanmak ister. Yaşadıkları deneyimler ve öğrendikleri kutsal ilkeler aracılığıyla onları önceden arındırır, biler, parlatır, kullanılabilir bir duruma getirir. Böylece gerektiği an, hemen hizmet için uygun bir araç olarak hazır bulunması sağlanır. Zaman zaman Mesih inanlıları yaşamda edindiği deneyimlerin nedenini anlayamaz, Tanrı'nın onları hizmetinde kullanmadığını düşünerek ümitsizliğe kapılırlar. Kutsal Okçu'nun kılıfında cilalı bir ok olarak hazırlandıklarını bilseler yüreklenmezler mi?

«Cilalı» parlatılmış, pastan arındırılmış anlamında Mesih İsa'nın günahsızlığını da anımsatır (53:9a).

kendi ok kılıfında beni sakladı: Her güvenilir işçinin yaptığı gibi Tanrı da kullandığı aletleri yıpranmaktan korur. Örneğin, İlyas'ı İzebel'in öfkesinden korudu (1. Krallar 19:1-2,5-8). Bir ok kılıfta nasıl korunursa, İsa Mesih de Tanrı elinin gölgesinde öyle gizlendi (Yukarıdaki nota bakın). Mesih İsa, Davut'un soyundan gelecekti. Davut evi, uluslar arasında büsbütün dağılmaktan korunmaları için sürgünden geri getirildi. Böylece Mesih İsa'nın doğumuyla ilgili peygamberlikler yerine gelebildi. İsa Mesih bebekliğinde de Kiral Hirodes'ten (Matta 2:13-15) ve daha sonra da başka ölüm tehditlerinden korundu (Yuhanna 8:59).

49:3 Sen'de izzet bulacağım İsrail'sin, kulumsun: İsa Mesih, bütün İsrail'i temsil eden yetkin ilkörnektir (Matta 2:15; Hoşea 11:1). Hem İsraili hem de uluslardan her çağda yaşamış olan bütün inanlıların (ki gerçek İsraililer bunlardır [Romalılar 4:11-12; 9:6-8]) temsilcisidir. Başkahin «Harun tapınağa girdiği zaman Rabbin önünde sürekli anılma olarak İsrail oğullarının adlarını yargı göğüslüğünde, yüreği üzerinde taşıdığı» gibi (Çıkış 28:29) İsa Mesih de, O'na inananların öncüsü olarak gökleri aşmış olan ve Tanrı önünde onlar adına yakaran büyük başkahinleridir (Yuhanna 14:13; İbraniler 4:14-16; 6:19; 7:25).

İsrail sözcüğü, «Tanrı'nın prensi» anlamına gelir. İsa Mesih, Kendisinden başka kimsenin olamadığı bir biçimde «Tanrı'nın prensi»ydi. Mesih İsa, gerçek İsrail oğlu olarak Kendini günahattan temiz tuttu ve iman eden herkese sonsuz yaşam sağladı. Mesih'in bu işleriyle Tanrı sonsuzluğa dek yüceltilir (Yuhanna 1:4; 12:27,28; 17:1-5). Böylece Kendisinden başkasının olamadığı gibi Tanrı'nın gerçek Uşağı oldu.

49:4 boşuna emek verdim: Tanrı Uşağı'nın insanlığı bu sözlerle belirlenir (Mezmur 22:1; Matta 23:37; 27:46; Yuhanna 11:35'i karşılaştırın). Ne var ki, İsa Mesih görünüşe ve duygularına kapılmadı. Kendini gerçekle avuttu, yorgunluğunu kutsal ilkelerle dindirdi: «Hakkım Rabbin yanında ve ücretim Allahım'ın yanındadır.»

Tanrı hizmetçilerinin birçoğu, verdikleri yoğun emek karşısında bir sonuç alamayınca enerjilerini boşuna tükettiklerini düşünürler (Musa [Sayılar 11:10-15]; Davut [1. Samuel 21:1]; İlyas [1. Kırallar 19:1-4,14]; Yeremya [Yeremya 20:7-9,14-18]; Yunus [Yunus 4:8]). Tanrı, verdiği emeğin sonucunda alacağı ürünün az olabileceğine ilişkin Yeşaya'yı uyardı (6:9). Gerçekten de öyle oldu (65:2). İsa Mesih'in ilk gelişi, İsrail açısından bakılınca başarılı değilmiş gibi görünebilir (Matta 23:37; 11:20-24; Yuhanna 1:10,11; Haberciler'in İşleri 7:51-53). Yaşamının sonunda yalnız 120 öğrencisi vardı (Haberciler'in İşleri 1:15). Mesih'in Kendisi geri çevrildiğine göre O'nun müjdesini yayanların da geri çevrilmesi kimseyi şaşırtır mı (Matta 10:24-25)?

Tanrı için çalışmak isteyen kişi, onu harekete geçiren güdüyü ve sevincini, emeğinin sonuçlarına bağlamamalıdır. Eylemlerinin sonucu göremese de bir Mesih bağlısı, günahattan dönmüş bir yaşama yaraşır işleri yapmak zorundadır (Haberciler'in İşleri 26:20). Neden?

1. Emeği, Tanrı'ya boyun eğmesinin doğal sonucudur.
2. Emeğinin en değerli sonuçlarının oluşması birçok yıl sürebilir.
3. Bir kişinin emeği, Tanrı için yapılan bütün işlerin yalnızca küçük bir parçasıdır.
4. Bir birey emek verdiği alanda herhangi bir başarı görürse, kendi çabaları dışında başarıyı oluşturan etkenleri unutmamalıdır.

Çalışmalarının başarısız gözükmesinden dolayı yıpranan işçi, kendisi için bir övgü, bir kazanç aradığını ortaya koyuyor olmaz mı? Tanrı işçisi gözlerini sonuçlar yerine işinin kalitesine çevirirse, Tanrı'ya yeteneklerinin en yüksek ürününü sunmaya çalışmış olur. İşçinin en iyi işlerinin sonuçları göze az görünebilir, ama yine de Tanrı'ya sunduğu onun en iyi işleridir (1. Korintliler 3:13)!

hakkım Rabbin yanındadır: Mesih'in hakkı nedir (53:10-12)?

1. Yakup sıptlarını yeniden yerlerine dikecek (49:5,6).
2. Uluslara ışık olacak (49:6,8,9).
3. Krallar O'na tapınacaklar (49:7).

Tanrı hizmetine çağrılmış işçiler, kendilerini zor günlerde destekleyecek ilkeleri kavramalıdır; Örneğin:

1. İnsanların imansızlığı, tanrısal bildirilerin gerçekliğini azaltmaz (Romalılar 3:3).
2. Müjdecilerin emeği boşuna değildir, karşılıksız kalmaz («Ücretim Tanrım'ın yanındadır»; 40:10; 62:11; 1. Korintliler 3:8, 15:58; İbraniler 6:10).
3. Tanrı Sözü, duyanlar tarafından kabul edilmese de O'nun vaaz edene sağladığı destek ölçülemez.
4. Tanrı Sözü ve O'nu duyuran kişi geri çevrilse bile hem duyurulan müjde, hem de duyuran işçi Tanrı'nındır. Tanrı ekilen tohumlardan Kendi uygun gördüğü zaman ve biçimde ürünler alınmasını sağlama yetkisine sahiptir (1. Korintliler 3:5-7).

49:5 Yakup'u tekrar O'na getirmek için: İsa Mesih dünyadaki hizmetine ilk başladığı zaman İsraililer Kendisine iman etsin diye onlara öncelik tanıdı. Öğrencilerini köyden köye gönderdiğinde onlara da, «Tanrısızlara gitmeyin, Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın. İsrail halkının yitik koyunlarına gidin» diye buyurdu (Matta 10:5,6). Kenanlı bir kadın Mesih İsa'dan kızını sağlığa kavuşturmasını rica ettiğinde İsa ona «Ben salt İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gönderildim» diyerek yanıt verdi (Matta 15:24). Ama değişik bir ulustan olan o kadına da lütuf gösterdi. Başka bir zaman Samiriyeli bir kadınla kurtuluş müjdesini paylaştı (Yuhanna 4:1-42). Üstelik cennete dönmeden önce Mesih İsa öğrencilerine, «Gidin, bütün ulusları öğrencim yapın» diye buyurdu (Matta 28:19). İsa İsraililer'in O'nu Mesih olarak kabul etmeleri ve Tanrı'nın Egemenliği'nin hemen kurulması için bol bol olanak tanıdıktan ve reddedildikten sonra ulusların çağı başladı.

Pavlus'la Barnabas'ın aynı deneyimi paylaştılar. İkin Yahudiler'i müjdelediler. Ne var ki, onların Tanrı Sözü'nü bir yana ittiklerini görünce Pavlus'la Barnabas uluslara yöneldiler (Haberciler'in İşleri 13:44-48).

Yalnız Tanrı'nın İsrail'le uğraşları daha bitmedi (Romalılar 11:25-27). İsa Mesih Kendisi İsrail'i Kenan bölgesine yeniden getirecektir («Şilo», Tekvin 49:10).

Beni kendisine kul olmak üzere: Bu dünyadayken İsa Mesih'in Babası'na sunduğu hizmet, Luka 2:49; 4:43; Yuhanna 4:34; 6:38; 17:4'de görülebilir. Vahiy kitabından, Mesih'in cennette de Babası'na hizmet etmeyi sürdürdüğü anlaşılır (Vahiy 6:1; 17:14).

49:6 İsrail'in esirgenmiş olanları: Yargılarda ölmemiş olan İsraililer anlatılır.

milletlere ışık: Sonsuz yaşam bütün uluslara sunulur. Mesih İsa'nın da uluslarla ilişkisi vardı. Suriye Fenike ırkından bir kadının kızını iyileştirdi (Markos 7:24-30). Çarmıha gerilmeden az önce uluslardan olanlar Mesih'i aradılar (Yuhanna 12:20-21). Mesih'in öğrencileri zamanla Müjde'nin uluslar için de geçerli olduğunu kabul ettiler (Haberciler'in İşleri 10:1-48; 11:1-18; 13:46,47; 26:20).

Seni uluslara de ışık olarak vereceğim ki yerin ucuna kadar Benim kurtarışım olasin: İsa Mesih'in doğduğunda uluslara ışık olacağı, Simeon'a açıklanmış bir gerçektir (Luka 2:32; Yeşaya 42:7; 60:3). İsa Kendisi de ulusların kurtuluşu olan bu ışık olduğunu açıkladı (Yuhanna 8:12). Vaftizci Yahya (Yuhanna 1:29), ayrıca Samiriyeli kadın ve hemşehrileri buna tanıklık ettiler (Yuhanna 4:42). Bu gerçeği Kutsal Ruh'un esiniyle Yuhanna şöyle vurguladı: «Bizse, Baba'nın Oğul'u dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük» (1. Yuhanna 4:14).

49:7 insanın hor gördüğü, ulusun nefret ettiği: Günahla kutsallık arasında öyle büyük bir çatışma vardır ki, her yerde her çağda tanrısızlar İsa Mesih'ten ve inanlılarından nefret eder (30:11; 50:6; 52:14; 53:3; Mezmur 22:6-7; Matta 27:9-31; Luka 23:18-23; Yuhanna 19:15).

«Ulus» için İbranice'de «goi» sözcüğünün kullanılmış olmasından dolayı burada Yahudi olmayan uluslardan söz edildiği anlaşılır (Mezmur 2:1-3; Haberciler'in İşleri 4:25-27).

hükümdarların kölesi: İsa dünyada yaşadığı zaman ülkeyi yönetenlere bağımlı oldu (Matta 17:27; 26:52,53). Pilatus, Mesih İsa üzerindeki yetkisiyle övünüyordu (Yuhanna 19:1,10,16). Mesih İsa Hirodes'in de önüne sürüklendi (Luka 23:6-11). Ne var ki, Mesih İsa böyle davranışlara boyun eğmeseydi kimsenin üzerinde yetkisi olmayacaktı (Yuhanna 19:11).

sadık olan: Vaatlerini sürekli yerine getiren Tanrı güvenilirdir (Yeremya 33:14; Matta 24:35; Haberciler'in İşleri 7:5; Romalılar 4:21; Titus 1:2; İbraniler 10:23; Yakup 1:12; 1. Yuhanna 2:25).

Seni seçmiş olan: (42:1)

reisler ... secde kılacaklar: Mesih İsa'nın kendilerine boyun eğdiği egemenler bile bir bakıma O'nu yüceltmiş bulunuyorlardı. Hirodes O'nun Vaftizci Yahya olduğunu sanmıştı (Luka 9:9) ve Pilatus O'nda suç bulmadı (Luka 23:14). Ama bu peygamberlik (vaatlerin gerçekleşmesi, 49:3,6) sınırsız, geniş bir ölçekte tekrar gerçekleşecektir (45:23; Mezmur 72:8-11; Romalılar 14:11; Filipililer 2:10,11; Vahiy 5:11-14).

49:8 rıza vaktinde Sana cevap verdim: Tanrı, Mesih İsa'nın dünyada geçirdiği bütün günlerinde O'nu duydu ve O'na yardım etti (Luka 2:40,52; Yuhanna 3:2; 8:28-29; 12:28; 14:10; İbraniler 5:7). İsa Mesih, Babası'nın her zaman O'nu duyduğundan emindi (Yuhanna 11:42).

Tanrı Baba'nın her an İsa Mesih'i işitmesi Mesih inanlılarının yararınadır, çünkü O inanlıları Tanrı'nın tahtı önünde temsil eder (İbraniler 7:25).

Seni kavime ahit olarak vereceğim: Tanrı'yla insanlar arasında tek bir aracı vardır: İsa Mesih (1. Timoteos 2:5). O yeni antlaşmanın aracısıdır (İbraniler 8:6; 9:15; 12:24). Üstelik antlaşma Kendisidir (42:7). İsa Mesih bu antlaşmayı yerine getirirken şu görevleri de tamamlayacaktı:

1. Memleketi pekiştirecekti (54:2).
2. İssiz kalmış mirasları paylaşacaktı.
Hem Kenan bölgesini İsrail'e yeniden sağlayacaktı(r) (54:3; 61:4,7) hem de dünyanın gerçek bilgisinden yoksun kalmış bölgelerine Tanrı'yı tanıtacaktı(r) (Dolayısıyla o bölgeler aydınlanacak, [aşağıdaki 4 numaralı nota bakın], Tanrı'yla ruhsal ürün verecek bir ilişki içinde bulunacak.).
3. Tutukluları özgür kılacaktı (61:1; Luka 4:19; Yuhanna 8:32,34,36).
Tutuklular en önemli anlamıyla Babil'deki sürgünler değil, günahın, ruhsal körlüğün tutsaklarıdır. Örneğin, Yahudiler yasacılığın tutsağıydılar (Romalılar 3:19,20; 9:31,32).
4. Karanlıkta bulunanları açığa çıkaracaktı (Yuhanna 1:4,5,9; 8:12; 11:43,44; Efesliler 4:18).
Karanlıktan ışığa çıkan insan, Tanrı'yı tanıklığı ve işleriyle yüceltmelidir (Matta 5:14,16; Markos 5:19; Efesliler 5:8; Filipililer 2:15).
5. Işığa çıkmış olanlar için çıplak tepeleri otlaklara çevirecekti (Yuhanna 6:35).
6. Onları güdecekti (40:11).
Acıkmayacak ve susamayacaklardı; bedensel ve ruhsal gereksinmeleri, hem bu dünyada hem de cennette karşılanacaktır (65:13; Matta 5:6; Vahiy 7:16,17). Dünya, ulusları kuru

kuyulara getirir ve çatlak sarnıçlarla yetinmelerini bekler, ama İsa Mesih su fişkıran pınarlara yol gösterir (Mezmur 36:9; Yeremya 2:13; Yuhanna 4:14; 6:35; 7:37-39).

7. Onları güneş ve sıcaktan koruyacaktı.
8. Onlara yol gösterecekti (Mezmur 23:2; Yuhanna 14:6).

49:11 bütün dağlarımı yol edeceğim: Tanrı engel tanımaz (35:8; 40:3,4).

yollarım yükselecek: (57:14; 62:10)

49:12 uzaktan ... gelecekle: (2:2; 11:10; 60:1-5,10,11; Matta 8:11)

Sinim: Sinim, Çin olabilir (Tekvin 10:17). Araplar ve başka doğulular Çin'e Sin ya da Tçin diyorlardı.

49:13 ey gökler, ey yer, ey dağlar: Doğa Tanrı'yı ezgilerle övmeye çağrılır (Mezmur 96:11-13; 98:7-9).

1. Kurtarıcı'nın yüceltilmesi için (49:2-12)
2. Tanrı'nın İsrail'e göstereceği kayra için (49:16-26)

dağlar: Yeşaya'nın yazısında dağların ululuğu vurgulanır (2:2,14; 5:25; 13:4; 14:25; 22:5; 30:25; 34:3; 37:24; 40:4,9,12; 41:15; 42:11,15).

49:14 Sion: Bu ayette Sion, İsrail halkı demektir (51:16). Sözcük bu anlamıyla çok az kullanılır. Çoğunlukla Yerusalem kentini anlatır.

Yehova beni bıraktı: Bu düşünce insanı günaha sürükler (Mezmur 10:1-4,6-11; Hezekiel 8:12,13). Yahudiler'in, «Hiçbir koşul altında seni bırakmayacağım. Ne de herhangi bir durumda seni yüzüstü bırakacağım» Diyen'i (İbraniler 13:5) onları bırakmakla suçlamaları ağır bir utanç kaynağı ve akılsızca bir davranıştı (40:27; 63:15-19; 64:8-12; Mezmur 77:7-9; 102:17). Tanrı'dan bu biçimde kuşkulanan kişi, O'nun sonsuz gücünü kendi gelip geçici ölçütleriyle küçümsemiş olur. Kişinin ümitlerinin tükenmesi, avuntu kaynağının tükenmesi anlamına gelmez. Kişinin yalnızlık duyması da, Tanrı'nın onu bıraktığı ya da unuttuğu anlamına gelmez.

Tanrı, her çağda yaşayanların iman kıtlığından dolayı yakınma hakkına sahiptir (Matta 6:30; 8:26; 16:8; Luka 12:28; 18:8). «İmansızlıkları yüzünden ... çok sayıda güçlü iş yapa»maz (Matta 13:58).

Rab beni unuttu: Tanrı'nın Kendi inanlılarını unuttuğuna ilişkin kuşklar şu nedenlerle ortaya çıkabilir:

1. Kişi dünyanın, ülkesinin, ailesinin, kendisinin küçüklüğünü düşünürse, Tanrı'nın onunla ilgilenecek zaman harcamayacağı gibi bir sonuca varabilir.
2. Kutsal Tanrı karşısında kendi günahlılığını kavrayan kişi, Tanrı'nın kesinlikle onunla uğraşmayacağını düşünebilir.
3. Ardı kesilmeyen sıkıntılardan kurtulamayan kişi, Tanrı'nın onu terk etmiş olmasını mantıklı bulur.

49:15 evet, onlar unutulabilir fakat Ben: (44:21; Mezmur 27:10; 68:5; 103:13; Matta 7:11)

49:16 iki elimin ayasına nakış ettim: İsa Mesih'in elleri çiviyle delindi. Ellerine baktığı zaman canını uğruna verdiği insanları düşünür.

duvarlarında karşımda: Yerusalem'i sevenler nasıl onu sürekli anımsarsa, nasıl tozuna bile acırsa (Mezmun 102:14) Rab de Yerusalem'in surlarına sürekli acımayla bakar. Belki de yeniden kurulacak surları tasarladığı (Nehemya 3;4) ya da sürekli surlara bekçilik yaptığı anlatılmak istenir.

49:17 oğulların: (49:20,21; 43:6)

49:18 Çepçevre gözlerini kaldırıp bak: (60:4)

onların hepsi toplanıyorlar: (49:12)

gelin gibi onları kuşanacaksın: Sion sık sık geline benzetilir (54:5). Yeni Antlaşma'da Mesih inanlıları O'nun gelini olarak tanıtılır (2. Korintliler 11:2; Vahiy 21:2,9; 22:17).

49:19 sen dar olacaksın: (54:1-3; Zekarya 10:10)

49:20 evlatsız kaldığın zaman: Havva çocuğu Habil'i yitirdikten sonra, Tanrı onu Şit'in doğumuyla avuttu.

bu yer bana dar geliyor: (66:20; Luka 14:21-23). Yerin İsrail'e dar gelmesi sözü, öncelikle sürgünden sonra ve daha da uzak gelecekte onun nüfusunun çoğalacağını gösterir. İkinci bir açıdan, Müjde'nin yayılması yoluyla Mesih'e iman edenler, İsrail'in ruhsal çocukları da anlatılmak istenmiş olabilir (Romalılar 15:19,24; 2. Korintliler 10:14-16).

49:21 Öteye beriye dolaşmakta iken: İsrail'in günahları nedeniyle sürgünde geçirdiği dönem anlatılır (50:1).

bunları kim bana peyda etti: İsrail'in bir günde doğacağı (66:7-9), Yerusalem caddelerinin çocuklarla dolacağı önceden bildirilir (Zekarya 8:5).

kim: Önceleri uluslardan gelenlerin de kurtulabileceği konusu kavranamadı (Haberciler'in İşleri 10:45; 14:27; 15:3,4) ve tartışmalara yol açtı (Haberciler'in İşleri 15:1-11). Yahudiler'in bazıları bunu hoş görmedi (Haberciler'in İşleri 11:1-3; Galatyalılar 2:11-14).

49:22 milletlere elimi kaldıracağım: Uluslar Tanrı'nın dediğini dinleyecekler (13:2; Hoşea 2:23). Öte yandan, Tanrı yüzyıllardır halkı İsrail'e el uzatmıştı, ama İsrail Yüce Olan'a aldırış etmedi (65:2).

bayrak: (11:12)

senin oğullarını kucaklarında getirecekler: Bu ayet ve ona koşut ayetlerin (60:4; 66:20) geniş ölçüde benimsenen yorumuna göre, Yahudiler uluslardan gelenlerin yardımıyla Kenan bölgesine dönecekler. Bu olay Koreş'in buyruğuyla Yahudiler'in sürgünden dönüşü olabilir ya da daha gelecekte Yahudi olmayan başka bir kişinin yardımıyla vatana kavuşmalarını anlatabilir. İkinci bir yorum ise, İsrail'in edindiği oğulların diğer uluslardan Tanrı'ya iman edenler olduğunu söyler.

49:23 kırallar sana lala: Yusuf'un zamanındaki firavun, Koreş, Darius, Ahaşveroş, Ester ve tarih boyunca başka egemenler İsrailiiler'i ve Mesih inanlılarını kayırmışlardır.

Beni bekleyenler utandırılmayacaklar: Tanrı'nın sağladığı kurtuluşa ümit bağlayanlar ödüllenecekler (30:18,19; Mezmur 102:16,17; Zekarya 12:10; 14:3). İnsanların yardım vaatlerine güvenenler düş kırıklığına uğrar.

1. Vaat eden kişi cömertlik ruhuyla yardımını pek düşünmeden, birden sunar. Sonradan soğukkanlılıkla gücünü, zamanını, olanaklarını gözden geçirince sözünü tutamayacağını anlar.
2. Vaat eden kişi olumlu bir etki bırakmak için söz verir. Ne var ki, yardımı yalnızca sözde kalır.
3. Vaat eden kişi, söz verdiği yardımı sağlamayı kesin olarak düşünmesine karşın önceden bilemediği olaylar sözünü gerçekleştirmesini olanaksız kılar.

Bunun için yardım etmeye söz veren insanlar iyi niyetleri nedeniyle övgüye değerler, ama onların sözlerine bel bağlanmaz. Eğer sözlerini gerçekten tutarlarsa, buna sevinilebilir ama tutmasalar da sorun yoktur. Çünkü yapılan tasarılar, duyulan ümitler tutulmama olasılığı olan bir vaat üzerinde kurulmamıştır. Öte yandan Tanrı'nın vaatlerine bel bağlanabilir. «İmansızlık gösterirsek O yine sadık kalacak. Çünkü kendisini yadsıması olanak dışıdır» (2. Timoteos 2:13).

49:24 kuvvetlinin elinden çapul malı alınacak mı: «İsraililer'in Babil'den kurtulmaları olanaklı mı» sorusu nasıl yorumlanır?

1. Tanrı'nın koşullarına göre (Tesniye 29:27,28) İsrail sürgüne gönderilmişti. Babil Tanrı'nın istemini yerine getirmişti (42:22-25; 47:6). Buna dayanarak Babil İsraililer'i esir tutmak için hem hakkı hem de gücü olduğunu ileri sürebilirdi.
2. Ya da bu düşünce İsrail'in sürgünden özgür kılınacağına inanmayanlar tarafından ileri sürülmüş olabilir.
3. Ya da sürgünden özgür kılındıktan sonra gönül borcuyla çoşan İsraililer bunu bir övgü sözü olarak Tanrı'ya sunmuş olabilirlerdi (Hoşea 6:1,2).

«Kuvvetlinin elinden çapul malı alınaca»ğı konusu, İsa Mesih'in Kendisine inananı şeytana kölelikten özgür kılmasına benzetilebilir. Adem'le Havva canlarını şeytana sattıklarından şeytan bütün insanları tutsak alma hakkını kazandı (Romalılar 5:12-14,17a,18a). İnsanların, şeytandan başka üstesinden gelemedikleri bir düşman daha vardır; bu da ölümdür. Ölüm, iblisin yasal alacağıdır. «Ölümün güçlü egemenliğini kendinde bulunduran» (İbraniler 2:14), insanları pençesinden hiç bırakmayacakmış gibi görünüyordu. Ne var ki, Mesih İsa ölümüyle iblisi ezdi, Kendisine inananları onun gücünden özgür kıldı (Matta 12:29; Romalılar 5:18,19; 1. Petrus 1:3,4). «Mesih, ölümler arasından dirilmiştir. Uyuyanların ilk ürünüdür.... Her biri kendine özgü sırada: İlk-ürün Mesih, sonra O geldiğinde Mesih bağlıları.... Ezilecek son düşman ölümdür», ama ölüm kesinlikle kaldırılacaktır! (1. Korintliler 15:4,12-26; Yeşaya 26:19; Eyup 19:25,26; İbraniler 2:14,15; Efesliler 4:8). İsrail'in Babil'den özgür edilmesi, Mesih inancının ölümünden dirilişini simgeler.

49:25 fakat Rab şöyle diyor: Kuşkuyla (49:24) karşı tek bir çare vardır, bu da Tanrı Sözü'dür.

kuvvetli: Babil güçlüyse, Tanrı ondan daha güçlüydü.

korkunç adam: Korkunç adam, ilk anlamında Babil kralıdır. Ne var ki, dünyanın sonunda İsrail'i ve Mesih inanlılarını ezen korkunç bir adam daha olacak (Daniel 11:36,37).

çapul mal: (49:24'la ilgili nota bakın; 53:12; Mezmur 68:18; Koloseliler 2:15)

seninle çekişenle Ben çekişeceğim: İsrail'in sürgünden özgür kılınması, Tanrı'nın İsrail'in düşmanlarıyla çekişmesinin sonucu olacaktı (25:8; 54:17).

49:26 kendi etlerini yedireceğim: Babil'in başkalarına karşı gösterdiği amansız tutum ona karşı da uygulanacaktı (47:6,7,11-15; Vahiy 13:10). «Kendi etlerini yemek», içsel çekişmeler için bir deyimdir. Örneğin, Nabonidus, dinde birçok değişiklik yaparak yönettiği halkın ona olan bağlılığını yitirdi. Öyle ki, Koreş Babil'e saldırırken Babilliler'in birçoğu saldırıların tarafına geçip kendi halkına karşı silah kullandı. Babil'in iç sorunları onun Persler'in eline düşmesini kolaylaştırdı.

kendi kanlarıyla ... sarhoş olacaklar: (Vahiy 16:6)

bütün beşer bilecek ki: Tanrı İsrail'i sürgünden özgür kılmaktaki amacını onlara şöyle açıkladı: Böylece bütün insanlık bilecek «seni kurtaran Rab Ben'im». Tıpkı İsa Mesih'in gözlerini iyileştirdiği adam gibi, önceden kör olmasının nedeni «Tanrı'nın işleri onda açıklansın diye oldu» (Yuhanna 9:3). Her diz zaten Tanrı önünde çökecektir (66:15,16,18,19; Vahiy 15:3,4) ama insanlar zorlanmadan önce Tanrı'nın yüceliğini tanıyarak kendilerini O'na teslim ederlerse O'nun öfkesinden kurtulurlar. Çok acıyan Tanrı'nın isteği budur (Hezekiel 18:32).